

MIKOR AZ UCCÁN ÁTMENT A KEDVES

*Mikor az uccán átment a kedves,
galambok ültek a verebekhez.*

*Mikor gyöngéden járdára lépett,
édes bokája derengve fénylett.*

*Mikor a vállá picikét rándult,
egy kis fiúcska utána bámult.*

*Lebegve lépett - már gyúlt a villany
s kedvükre nézték, csodálták vígan.*

*És ránevettek, senki se bánta,
hogy ő a szívem gyökere-ága.*

*Akit ringattam vigyázva, ölben,
óh hogy aggódtam - elveszik tőlem!*

*De begyes kedvük szívemre rászállt,
letörte ott az irigy virágszált.*

*És ment a kedves, szépen, derűsen,
karcsú szél hajlott utána hűsen!*